Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35059
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

appetitum inordinato quo quis appetendo honores prefert honores virtutibus

2m rationem veritatem pusillanimus non est honore dignus, voluntate sua sit maxime deordinata, sed potius vituperandus, et ad primum dicitur quod ille textus est ypotetice intelligendus, si quod huius sufficientiam in divitiis, in amicis, in sua et corporali potencia, ad aliquem honorabilem officium obtinendum et exercendum, si vellet et illo non diffideret se, ille est pusillanimus et hoc viciosus. Ad rationes aliquorum quod tamen motes non sit vicium // Ad primam dicitur quod appetere honores contingit dupliciter, uno modo appetitu ordinato, quo quis appetendo prefert virtutes honoribus, et appetit honores propter virtutes, ille appetitus non est malus, ymmo incitat nos ad virtutes et earum operaciones, sed talem appetitum non habet tamen, etiam honores, ut patet ex articulo primo, et tunc sic intelligendo anteriorem et bonam racionis, bonam est falsa nec probatur procedit ut notum est. Alio modo contingit quod appetere honores virtutis et huiusmodi non incitat ad virtutem, sed ad superbiam, invidiam et iniusticiam, ut declaratum est in 2o articulo, et tunc maior racionis est falsa, nec probacio eius procedit ut patet intuenti. Unde licet 2m rationem veritatem honor solum dicat impendi bonis, tamen etiam frequenter impenditur malis vel per adulatores suum lucrum in hoc intendentes, vel etiam quando per bonos viros propter timorem crudelitatis vel potencie vel deviarum [?] vel etiam amicorum impenditur malorum // Ad 2am racionem patet idem, quia concedendum est quod non est malum, si quis etiam [?] an gratiam virtutis appetat virtutes et mediis virtutibus honores, ymmo illud est recte racioni conformum, et tali modo tamen non appetit honores, et ergo antecedens est falsum, nec probacio procedit, quia racio in tali modo est recta, nec etiam iubet appetere mediantibus virtutibus et propter eas ac earum operaciones, sed magis iubet appetere honores propter se etc., ut declaratum est supra, et id est malum, et recte racioni dissonum, et recte

sic est malum, sic etiam appetere sic etiam est malum. sed dignificare huiusmodi honoribus aliquem hominem [digne] sit si eo qui recto tramite ad honores appetit pervenire, virtuose vivere et agere disstudet, et ad virtutes se disponat et sit futurus potens honore dignus et convenienter alias non. Ad raciones quam questio. Ad primam dicitur quod arguit per primam conclusionem articuli 2i, sed quod tamen ambicio peyus est pusillanimo sibi opposita. Sed ex illo non sequitur quod tamen quoniam sine ambicione et presumptuosus sit peyor pusillanimo sibi opposito, quia oppositum dicit quod 2a articuli eiusdem sic dicitur. Ad confirmacionem. Dicitur [?] 2a probas assumptum, nam pusillanimus sumitur loquendo non est honore dignus, sed bene fieret, sed esset dignus si vellet. Unde quando contingit quod pusillanimus magis sufficiens est in potencia sua, in divitiis et in amicis, ad exercendum virtutum excellentes operaciones, sed tamen, et tamen quia deficit in affectu minori, ideo deterior est quam tamen qui in affectu honoris non deficit, ymmo magnum habet ad honores affectum, licet inordinatum per excessum. Auctoritas philosophi pro opposito est per conclusionem 2a articuli secundi etc.

Prima

Queritur xiiio utrum mansuetudo sit virtus moralis, et arguitur primo quod non, quia vel esset virtus generalis vel specialis, nullam illorum potest dici, igitur quod sequitur. anterior patet sufficienti divisione, sed minor sed quod sit virtus generalis non sit generalis patet, quia illa est iusticia legalis ut habetur 5o huius. sed quod non sit virtus specialis patet, nam sicut ira non est passio specialis, tunc mansuetudo non est virtus specialis, sed primum est verum, igitur 2m. anterior patet, quia mansuetudo est medium circa iram seu iras, ut dicit philosophus in textu. sed bene patet, primo ex hoc quia ipsa et concupiscencia denominat totum appetitum sensitivum, nam omnis appetitus sensitivus vel est concupiscibilis vel irascibilis. 2o patet idem quia ira includit in se delectacionem et tristiciam, ut patet ex 2o rethorice. Ratio